

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 266/2024
08.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа Раде Бабовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о одређивању другог стварно надлежног суда за поступање у овој парници, у седници одржаној дана 08.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Основног суда у Панчеву П 1328/24 одређује се Други основни суд у Београду.

Образложење

У поступку по тужби тужиље АА из ..., против туженог ББ из ..., Основни суд у Панчеву је својим актом П 1328/24 од 28.10.2024. године, у смислу члана 62-64. ЗПП предложио одређивање другог стварно надлежног суда са образложењем да је тужиља судија тог првостепеног суда.

Поступајући сагласно члану 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 10/23) у вези са чланом 62. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је за суђење у овој парници одредио Други основни суд у Београду.

Чланом 32. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да Врховни суд одлучује о сукобу надлежности између судова ако за одлучивање није надлежан други суд, као и преношењу надлежности ако постоје законом прописани разлози.

Чланом 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Предмет ове парнице је накнада нематеријалне штете чији основ представља правоснажна осуђујућа кривична пресуда Основног суда у Панчеву К 165/22 од 08.03.2024. године у којој је тужени оглашен кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ почињено према тужили, која је судија Основног суда у Панчеву.

Околност да је тужила судија Основног суда у Панчеву, који је опште месно надлежан за одлучивање о основаности тужбеног захтева, код просечне особе може да изазове легитимну сумњу у непристрасност тог суда, чак и кад је суд објективно независан и непристрасан. Таква околност представља оправдан разлог за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, које је неодвојив део права на правично суђење, гарантованог чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ - Међународни уговори број 9/03, 5/05, 7/05-исправка, „Службени гласник РС“ - Међународни уговори број 12/10, 10/15).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Станковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић